

موعاظ و اندزهای امام سجاد (علیه السلام)

ابن آدم! إِنَّكَ لَاتَّزَالُ بِخَيْرٍ مَا كَانَ لَكَ وَاعْظِظْ مِنْ نَفْسٍ كَمَا كَانَتِ الْمَحَاسِبَةُ مِنْ هَمْكَ وَمَا كَانَ الْخَوْفُ لَكَ شَعَارًا
وَالْحَذْرُ لَكَ دَثَارًا.

(تحف العقول صفحه 280)

گرچه انسان از موعظه دیگران بی‌نیاز نیست، لکن موعظه‌ای که از درون انسان بر می‌خیزد بهترین موعظه است، چون هر کسی به صفات و عیوب خود از همه آگاه‌تر است.
باید همت انسان این باشد که خود را محاسبه کند. اگر دیگران ما را محاسبه نکنند، دلیل نمی‌شود که ما خود را محاسبه نکنیم. محاسبه، از لغزش‌های آینده انسان جلوگیری می‌کند.
مراد از خوف، خوف از خدا و عذاب او و کردار بد انسان است نه ترس از مردم و قدرتهای پوشالی.
حدر، به معنای احتیاط است لکن نه به این معنا که انسان دست از فعالیت بکشد بلکه باید در میدانهای مختلف وارد شده اما همواره احتیاط و پرهیز را رعایت کند که معنای تقوا هم همین است.